Dosarul nr. 4r-1550/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Nr. PIGD: *(4-25012303-02-4r-07052025)* Judecător: Postolachi Tatiana

D E C I Z I E

2 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Bulhac Ion
Judecători Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

examinând în ordine de recurs, *fără participarea părților*, recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 3 aprilie 2025, adoptată în cauza contravențională în privința lui Guțu Vadim în baza art. 319 alin. (1) și (2) din Codul contravențional.

Procedura înștiințării părților a fost legal executată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

La 21 ianuarie 2025, de către executorul judecătoresc Stoian Grigore a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. *****, prin care Guțu Vadim a fost acuzat de comiterea contravenției prevăzute de art.319 alin.(1) și (2) Cod contravențional.

La 29 ianuarie 2025, executorul judecătoresc Stoian Grigore s-a adresat în instanţa de judecată cu demers privind examinarea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 21 ianuarie 2025 şi sancţionarea făptuitorului Guțu Vadim.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 3 aprilie 2025 s-a încetat procesului contravențional intentat în temeiul art. 319 alin.(1) și (2) Cod contravențional în privința Guțu Vadim, pe motivul lipsei faptului contravenției.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, executorul judecătoresc Grigore Stoian a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea

integrală a hotărârii, cu adoptarea unei noi soluții în vederea sancționării contravenientului pe semnele comiterii contravenției stipulate în art. 319 alin. (1) și (2) din Codul contravențional.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că în demers şi procesul-verbal întocmit a indicat că deţine în executare documentul executoriu nr. 2-817/2019 din 19.11.2020, emis de Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, privind încasarea de la Guțu Vadim în beneficiul lui OCN „Easy Credit" SRL (c/f 1005600043669, cu sediu în mun.Chișinău, str. Tighina, 49/4) datoria în sumă totală de 12 546 lei.

A menționat că prin încheieri, debitorul a fost obligat să execute obligaţia prevăzută în documentul executoriu, în termenul prevăzut de legislaţie, fiindu-i acordat în acest sens termen benevol de 15 zile, iar ca urmare ultimul nu a întreprins nimic şi nici nu a informat executorul judecătoresc despre acţiunile întreprinse. Odată cu intentarea documentului executoriu de către executorul judecătoresc au fost întreprinse un şir de acţiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori părţilor în procedura de executare, pentru a fi informate despre acţiunile întreprinse precum şi pentru a fi comunicate drepturile şi obligaţiile acestora. În urma măsurilor întreprinse au fost aplicate măsuri asiguratorii pe bunurile debitorului, interdicţii şi restricţii la înstrăinarea acestora. Pînă în prezent un rezultat la toate acţiunile indicate nu s-a stabilit dat fiind faptul că debitorul, în mod direct, se eschivează de la executarea hotărârii judecătorești, fiind absent la nenumăratele solicitări de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc. Prin acţiunile întreprinse, debitorul nefiind prezent la biroul executorului judecătoresc, deşi scrisori în adresa acestuia au fost expediate şi nerecepţionate, aceste acţiuni denotă şi intenţia directă a debitorului de a nu executa documentul executoriu, prin ce a renunţat la executare. În continuare, debitorului i-a fost expediată citaţie contravenţională de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc, prin care i s-a acordat şi termen pentru a prezenta careva acte ce confirmă acţiunile întreprinse. La data indicată în citaţie ultimul nu s-a prezentat şi nici nu a informat executorul judecătoresc despre motivele sale ceea ce duce iarăşi dă dovadă că debitorul refuză direct şi intenţionat la neexecutarea atît a documentului executoriu precum şi a cerinţelor executorului judecătoresc, deoarece citaţiile înmînate au un caracter obligatoriu şi nu unul devolutiv.

Consideră că actele anexate la demersul în cauză dovedesc pe deplin cele indicate şi se constată toate semnele constitutive ale contravenţiei imputate.

A notat că despre toate acţiunile întreprinse în cadrul procedurii de executare, părţilor le-au fost expediate scrisori cu aviz, iar recepţionarea sau nerecepţionarea acestora răspunderea le aparţine, în situația în care în documentul executoriu a fost indicată adresa la care executorul judecătoresc urmează să expedieze corespondenţa, iar în cazul schimbării domiciliului sau a vizei de reşedinţă, Codul de executare şi anume art.68 explică obligaţia acestora de a comunica locul

schimbării domiciliu, în caz contrar se consideră că scrisorile expediate la adresa cunoscută sunt comunicate.

A accentuat că instanţa de judecată, prin hotărârea emisă, se contrazice cu circumstanţele cauzei, or pe de o parte se invocă că procesul-verbal cu privire la constatarea contravenţiei este întocmit legal, iar pe de altă parte executorul judecătoresc nu ar fi dovedit intenţia directă a făptuitorului, sau atît în conţinutul procesului-verbal, precum şi a înscrisurilor anexate la demers, se dovedeşte intenţia directă a debitorului de a nu executa documentul executoriu.

Astfel, instanţa de judecată a constatat că la materialele cauzei contravenţionale nu au fost anexate suficiente probe ce ar demonstra faptul că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile, însă care urma să le întreprindă nu a menţionat, instanţa urma să motiveze cele indicate, iar pe de altă parte instanţa a încetat procesul pe principiul intimei convingeri, fără a lua în calcul termenul acordat prin citaţia înaintată. Mai mult, la emiterea acestei hotărâri instanţa nici nu a reţinut indiferenţa debitorului de a se prezenta în şedinţa de judecată în vederea expunerii poziţiei sale şi de a prezenta careva contrargumente asupra celor invocate de către executorul judecătoresc.

A subliniat că în motivarea expusă, însăşi instanţa se contrazice cu propriile calificări prin care a indicat că a citat debitorul şi a solicitat de a se prezenta la şedinţele de judecată, ultimul nu s-a prezenta sau această situaţie nu spune alt ceva decît ignorarea şi executarea cerinţilor legale în vederea onorării obligaţiilor, mai mult aceste nu sunt nişte drepturi a debitorului, dar obligaţii, iar în cazul în care sunt ignorate urmează să apară răspunderea.

A opinat că în circumstanţele menţionate, instanţa de judecată eronat a conchis că nu a fost comisă fapta contravenţională, or nu s-a confirmat prin probe că făptuitorul nu execută intenţionat sau se eschivează de la executarea hotărârii instanţei, facînd trimitere la art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei. În speţă, instanţei i-au fost administrate un şir de probe, prin care o asemenea abordare şi motivare formală nu poate fi reţinută, necătând la faptul că vinovăţia făptuitorului a fost demonstrată pe deplin în coraport cu înscrisurile prezentate, sau instanţa nu a găsit un alt motiv prin care să-şi argumenteze poziţia.

Procedura de citare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul Penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) Cod contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referință.

Aprecierea instanței de recurs.

Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, consideră necesar de a respinge recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 3 aprilie 2025, ca fiind nefondat, reieşind din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Din materialele dosarului, Colegiul Penal constată că prin procesul-verbal întocmit, executorul judecătoresc Stoian Grigore a indicat că deţine în executare documentul executoriu nr. 2-817/2019 din 19.11.2020, emis de Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, privind încasarea de la Guțu Vadim în beneficiul lui OCN „Easy Credit" SRL (c/f 1005600043669, cu sediu în mun.Chișinău, str. Tighina, 49/4) datoria în sumă totală de 12 546 lei.

Procesul-verbal de constatare a contravenției a fost întocmit la 21 ianuarie 2025 în lipsa contravenientului Guțu Vadim.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 3 aprilie 2025 s-a încetat procesului contravențional intentat în temeiul art. 319 alin.(1) și (2) Cod contravențional în privința lui Guțu Vadim pe motivul lipsei faptului contravenției.

Colegiul Penal, reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii

publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Din materialele dosarului se reține că, agentul constatator nu a putut prezenta careva probe în confirmarea acuzării, conform prevederilor art. 457 alin.(1) Cod contravențional.

În virtutea prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În cazul dat, instanța consideră că vinovăția nu a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii contravenției. Astfel, doar procesul-verbal de contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

Colegiul penal reiterează că, conform art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Articolul 425 alin. (1) și (2) Cod contravențional prevede că, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Articolul 319 din Codul contravențional sancționează la alin. (1) acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică

executarea documentului executoriu, iar la alin. (2) neîndeplinirea obligației de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum și necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informațiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuțiilor sale.

În contextul normativ aplicabil, Colegiul Penal constată că instanța de fond a analizat în mod temeinic și justificat ansamblul circumstanțelor cauzei, concluzionând că nu au fost prezentate probe relevante, concludente și necesare pentru a susține acuzația contravențională formulată împotriva lui Guțu Vadim, privind presupusa săvârșire a contravenției prevăzute la art. 319 alin. (1) și (2) din Codul contravențional. Documentele din dosar nu oferă suficiente elemente care să confirme în mod clar și neechivoc faptul că acesta ar fi comis fapta sancționată de norma în cauză.

În aceste condiții, revenea în sarcina agentului constatator, în speță, executorul judecătoresc Stoian Grigore, obligația de a dovedi existența intenției directe a lui Guțu Vadim de a nu respecta obligațiile impuse de Codul de executare, prin neprezentarea sa la biroul executorului în ciuda citărilor repetate.

Este important de subliniat că activitatea de constatare a unei contravenții nu se rezumă la întocmirea procesului-verbal, ci implică și strângerea și administrarea riguroasă a probelor care să confirme comiterea faptei, precum și, după caz, înaintarea cauzei autorității competente pentru examinare, în conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul contravențional.

În ceea ce privește conformitatea procesului-verbal cu cerințele legale, Colegiul observă că, potrivit art. 443 alin. (6) din același Cod, dacă persoana vizată nu este de față pentru semnare sau refuză semnarea actului, acest fapt trebuie consemnat expres, iar acest refuz trebuie atestat de semnătura unui martor, ale cărui date de identificare, inclusiv numele, prenumele, adresa și numărul de telefon, trebuie menționate în mod obligatoriu. În lipsa unui martor, agentul trebuie să motiveze obiectiv imposibilitatea prezenței acestuia și să documenteze refuzul prin alte mijloace adecvate, cum ar fi înregistrări audio sau video.

Colegiul reține că, în speță, nu există suficiente dovezi care să confirme faptul că Guțu Vadim a fost legal citat, iar în procesul-verbal semnat de presupusul martor nu sunt indicate datele necesare identificării acestuia. Absența dovezilor privind comunicarea legală a citației, cum ar fi lipsa unui aviz de recepție și lipsa altor probe care să certifice respectarea procedurilor legale de citare, fac imposibilă concluzia că lui Guțu Vadim i-au fost aduse la cunoștință acuzațiile într-un mod corespunzător și că i s-a acordat dreptul de a-și susține apărarea, conform principiului contradictorialității.

În acest context, Colegiul Penal consideră că instanța de fond a decis în mod corect încetarea procedurii contravenționale pornite în temeiul art. 319 alin. (1) și

(2) din Codul contravențional, apreciind că nu s-a dovedit existența faptei contravenționale imputate și, mai ales, nu a fost demonstrată intenția directă de a nesocoti hotărârea judecătorească. Acest punct de vedere este susținut și de jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că nerespectarea dreptului la un proces echitabil, inclusiv lipsa informării cu privire la acuzații și imposibilitatea participării efective la proceduri reprezintă o încălcare a drepturilor fundamentale garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În subsidiar, se evidențiază că executorul judecătoresc, în compartimentul IV al procesului-verbal de contravenție nr. *****, întocmit la data de 21 ianuarie 2025, a descris faptele pretins comise de către Guțu Vadim, susținând că acesta ar fi manifestat o atitudine de eschivare voită de la executarea unei hotărâri judecătorești. Pe baza acestei interpretări, s-a apreciat că sunt întrunite elementele necesare pentru aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) din Codul contravențional.

Cu toate acestea, Colegiul Penal atrage atenția asupra faptului că o încadrare juridică exactă presupune o concordanță deplină între conduita concretă a persoanei vizate și norma de drept material invocată, în acord cu principiile generale care guvernează dreptul contravențional. O calificare greșită a faptei sau o descriere insuficientă poate conduce la aplicarea eronată a legii și la afectarea drepturilor fundamentale ale persoanei supuse procedurii.

În speță, procesul-verbal redactat de agentul constatator nu oferă o expunere completă a împrejurărilor relevante pentru a putea stabili cu certitudine existența contravenției și a efectelor juridice aferente. Această lipsă de precizie lasă loc interpretărilor și ridică dubii cu privire la temeinicia susținerilor din actul constatator. Totodată, aceasta contravine prevederilor imperative ale art. 443 alin. (1) lit. d) și art.445 alin. (1) din Codul contravențional.

Conform art. 443 alin. (1) lit. d), procesul-verbal de constatare trebuie să cuprindă o descriere detaliată a faptei contravenționale, cu menționarea locului, timpului și împrejurărilor relevante pentru stabilirea cu exactitate a faptelor și evaluarea eventualelor prejudicii.

În acest context, caracterul complet și riguros al descrierii faptei devine esențial, mai ales în situațiile în care procesul-verbal reprezintă principala sau unica probă a existenței contravenției. Lipsa unor elemente esențiale privind desfășurarea concretă a faptei împiedică instanța să verifice obiectiv dacă într-adevăr contravenția a fost săvârșită, afectând astfel întregul proces de stabilire a răspunderii. În plus, o asemenea omisiune aduce atingere principiului prezumției de nevinovăție, consacrat atât de legislația națională, cât și de standardele europene în materie de drepturi fundamentale.

Prin urmare, Colegiul Penal confirmă concluzia instanței de fond, potrivit căreia procedura contravențională inițiată în baza art. 319 alin. (1) și (2) din Codul

contravențional împotriva lui Guțu Vadim trebuie să înceteze. Această soluție se impune în condițiile în care nu a fost probată existența faptei contravenționale, iar lipsa demonstrației privind intenția directă a acestuia de a se sustrage de la executarea unei hotărâri judecătorești exclude atragerea răspunderii contravenționale.

Mai mult, Colegiul Penal reține că, recurentul nu a motivat în cererea de recurs care este motivul și temeiul legal al casării hotărârii primei instanțe, or un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare a acesteia.

În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 3 aprilie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către executorul judecătoresc Stoian Grigore și se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 3 aprilie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***